

sig, hvis vi kommer i den situation, at der skal være et beslutningsforslag om at sende soldater til Irak. Vi får at se til den tid.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning, den tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, der er tale om en ren tilståelsessag. Vi får at vide af hr. Ulrik Kragh, Venstres ordfører, at der simpelt hen er givet nogle oplysninger med stor relevans for det her spørgsmål, som befolkningen ikke må få at vide.

Nu kan jeg selvfølgelig i sagens natur ikke bede hr. Ulrik Kragh om at fortælle, hvad det er for nogle oplysninger, for det vil han selvfølgelig ikke. Men det er bare meget interessant, at en af de største beslutninger i nyere tid, nemlig beslutningen om at gå i gang med at forberede denne her krig – jeg skal forklare om et øjeblik, hvorfor det er så stor en beslutning – er en beslutning, der bliver truffet bag lukkede døre, uden at befolkningen får adgang til at kende de argumenter, der ligger bag. Det synes jeg er interessant. Venstre er tilfreds med det, Enhedslisten er uenig i det. Sådan er det.

Når jeg siger, det er en stor beslutning, er det jo lige præcis, fordi vi ved, at når først vi har været hele forberedelsesfasen igennem, når først »Sælen« er på plads og har sin opgave i hele billedet, når først jægersoldaterne har fået deres opgave osv., så vil det jo blive brugt som argument, hvis vi foreslår, at man ikke skal deltage. Så vil man sige: Nu har vi været med i alle forberedelserne; der vil komme et hul i fronten, hvis ikke vi er med; det kan I ikke være bekendt. Det er ålurusemetoden, der bliver brugt her.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Ulrik Kragh undlod at bekræfte – det vil jeg sådan set godt have en bekræftelse på – at argumentationen, som han kom til at anvende, var lidt besynderlig, nemlig at det var for at lave et overraskelsesangreb på Saddam Hussein, at vi ikke kunne tage en offentlig debat.

Jeg vil bare bede hr. Ulrik Kragh om at bekræfte, at man ikke bliver sat fast på at bekræfte det, som alle danske aviser har skrevet om, nemlig at »Sælen« skal sendes derned – ubåden skal bruges til lytteopgaver – at vi skal sende danske

jægersoldater derned, og at vi i øvrigt skal deltage i Tyrkiet med AWAC.

Vil hr. Ulrik Kragh ikke godt bekræfte, at det er offentligt tilgængelige oplysninger, som alle, der er i stand til at læse en avis, kender, og vil hr. Ulrik Kragh ikke godt bestræbe sig på dermed at finde et bedre argument for, hvorfor han ikke vil den offentlige debat?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til hr. Villy Søvnald kan jeg sige, at jeg også læser aviser, og dermed har jeg også set, hvad hr. Villy Søvnald præsenterer, men jeg har ikke sæde i Det Udenrigspolitiske Nævn, og Det Udenrigspolitiske Nævn er et lukket forum, hvor man ikke refererer fra. Sådan er procedurerne, og det er der ikke noget forkert i.

Tværtimod er situationen den, at regeringen til Venstres tilfredshed igennem en længere periode har drøftet med de forskellige partier, hvordan situationen skulle håndteres. Hvis vi når til den situation, at Saddam Hussein vælger ikke at afvæbne sig selv, og vi derfor er nødt til at tage konsekvenserne af det, der er formuleret i adskillige FN-resolutioner, så vil der være behov for, og det er også grundlovskrævet, at vi har en debat i Folketinget.

Det debat tager vi, hvis vi kommer i den situation. Det er ikke, fordi vi er bange for nogen debat, Men den skal tages på det rigtige tidspunkt og på det rigtige grundlag og på de rigtige forudsætninger. Dem har vi ikke endnu. Derfor er debatten ikke klar til at blive taget endnu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at vi bør undgå magtanvendelse mod Irak, og hvis magtanvendelse kommer på tale, skal det være som sidste mulighed, og i givet fald skal den kun kunne iværksættes på baggrund af et FN-mandat.

Kl. 16.50

Men det er også vigtigt, at Irak og Saddam Hussein på alle måder lever op til FN-resolution 1441, og som det jo er fremgået af de redegørelser, der på det seneste er afgivet og forelagt i Sikkerhedsrådet, har dette ikke været tilfældet. Det er derfor efter vores opfattelse vigtigt, at der over for Irak opretholdes et maksimalt pres, også en trussel om militær intervention.